

YAKIN DOĞU ÜNİVERSİTESİ
Veteriner Hekimliği Fakültesi Kalite Komisyonu

Müfredat Değerlendirme Raporu

**(2025-2026 Akademik Yılı Öğrenci ve Öğretim Elemanı Geri
Bildirimlerinin Karşılaştırmalı Analizi)**

1. AMAÇ VE KAPSAM

Bu raporun temel amacı, Veteriner Hekimliği Fakültesi eğitim programının öğrenci ve öğretim elemanı geri bildirimleri doğrultusunda kapsamlı biçimde değerlendirilmesi ve elde edilen bulguların kalite güvence sistemi kapsamında sürekli iyileştirme faaliyetlerine dönüştürülmesidir.

Bu amaç doğrultusunda raporda;

- Öğretim elemanlarının müfredat hakkındaki değerlendirmeleri analiz edilmiştir.
- Öğrencilerin eğitim programına ilişkin algıları incelenmiştir.
- Her iki paydaş grubundan elde edilen veriler karşılaştırmalı olarak değerlendirilmiştir.
- Nicel bulgular açık uçlu geri bildirimlerle desteklenmiştir.
- Elde edilen sonuçlar YÖKAK, VEDEK ve EAEVE kalite standartları çerçevesinde yorumlanmıştır.
- Gelişmeye açık alanlar belirlenerek önceliklendirilmiş iyileştirme önerileri geliştirilmiştir.
- Bulgular PUKÖ döngüsü kapsamında değerlendirilerek fakülte kalite yönetim sistemine entegre edilmiştir.

Rapor, 2025–2026 akademik yılı içerisinde gerçekleştirilen müfredat değerlendirme anketlerinden elde edilen verileri kapsamaktadır. Değerlendirme sürecinde yalnızca mevcut durumun ortaya konulması değil, aynı zamanda kalite kültürünün sürdürülebilirliğini destekleyecek stratejik kararların alınmasına katkı sağlayacak kanıtların oluşturulması hedeflenmiştir.

2. DEĞERLENDİRME METODU

2.1. Araştırma Tasarımı

Bu çalışma, Veteriner Hekimliği Fakültesi eğitim programının etkinliğini değerlendirmek amacıyla yürütülen tanımlayıcı (descriptive), kesitsel (cross-sectional) ve karma yöntemli (mixed methods) bir program değerlendirme araştırmasıdır.

Araştırmada nicel ve nitel veri toplama yöntemleri birlikte kullanılmıştır. Nicel veriler öğretim elemanları ve öğrenciler tarafından doldurulan müfredat değerlendirme

anketlerinden elde edilirken, nitel veriler açık uçlu sorular aracılığıyla toplanan görüşlerin içerik analizi ile değerlendirilmesi sonucunda oluşturulmuştur.

Karma yöntem yaklaşımının tercih edilmesindeki temel amaç, eğitim programının yalnızca sayısal göstergeler üzerinden değil, aynı zamanda paydaş deneyimleri ve beklentileri doğrultusunda çok boyutlu olarak değerlendirilmesini sağlamaktır. Böylece kalite güvence sisteminin temel ilkelerinden biri olan kanıta dayalı karar verme yaklaşımı desteklenmiştir.

Bu yaklaşım, Yükseköğretim Kalite Kurulu (YÖKAK), Avrupa Yükseköğretim Alanı Kalite Güvence Standartları (ESG 2015) ve Avrupa Veteriner Eğitim Kurumları Birliği (EAEVE) tarafından önerilen program değerlendirme anlayışıyla uyumludur.

2.2. Veri Kaynakları

Çalışmada iki temel paydaş grubundan elde edilen veriler kullanılmıştır.

Birinci veri kaynağı, Veteriner Hekimliği Fakültesinde görev yapan öğretim elemanlarına uygulanan Müfredat Değerlendirme Anketidir. Bu anket ile öğretim üyelerinin eğitim programına ilişkin görüşleri, müfredatın güncelliği, ders içerikleri, uygulamalı eğitim, klinik altyapı, ölçme-değerlendirme süreçleri ve sürekli iyileştirme mekanizmalarına ilişkin değerlendirmeleri alınmıştır.

İkinci veri kaynağı ise aynı akademik dönemde öğrencilere uygulanan Öğrenci Müfredat Değerlendirme Anketidir. Öğrencilerden programın öğrenme çıktıları, teorik ve uygulamalı eğitim dengesi, laboratuvar ve klinik olanakları, öğretim yöntemleri, ölçme-değerlendirme uygulamaları ve genel memnuniyet düzeyine ilişkin geri bildirimler elde edilmiştir.

Bunun yanında daha önce gerçekleştirilen Veteriner Hekimliği Fakültesi Birim Kalite Süreçleri Değerlendirme Formu analiz raporundan elde edilen bulgular da kalite güvence sisteminin kurumsal boyutunu değerlendirmek amacıyla bu çalışma kapsamında dikkate alınmıştır. Böylece eğitim programı yalnızca öğrenci ve öğretim elemanı perspektifinden değil, kurumsal kalite süreçleriyle birlikte bütüncül olarak ele alınmıştır.

2.3. Veri Analizi

Nitel analizde Beşli Likert ölçeği kullanılmıştır. Yanıtlar; *Kesinlikle katılmıyorum= 1, *Katılmıyorum = 2, *Kararsızım = 3, *Katılıyorum = 4, *Kesinlikle katılıyorum = 5 şeklinde puanlanmıştır.

Her madde için; Ortalama (Mean), Standart Sapma (SD), Medyan, Minimum–Maksimum değer, Olumlu yanıt oranı (%), Kararsız yanıt oranı (%), Olumsuz yanıt oranı (%) hesaplanmıştır.

Elde edilen ortalama puanlar aşağıdaki değerlendirme aralıklarına göre yorumlanmıştır:

Ortalama	Değerlendirme
4.50–5.00	ok Güçlü
4.00–4.49	Güçlü
3.50–3.99	Kabul Edilebilir
3.00–3.49	Gelişmeye Açık
<3.00	ncelikli İyileştirme Alanı

Bu sınıflandırma kalite güvence raporlarında karar vericilere öncelikli müdahale alanlarını belirlemede kolaylık sağlamaktadır.

2.4. Tematik Analiz

Madde bazlı değerlendirmelerin daha anlamlı yorumlanabilmesi amacıyla anket soruları ortak içeriklerine göre tematik olarak gruplandırılmıştır. Bu yaklaşım, tek tek maddelerin değerlendirilmesi yerine eğitim programının temel bileşenlerinin bütüncül olarak yorumlanmasına olanak sağlamıştır.

Analiz aşağıdaki temalar altında yürütülmüştür:

Tema	Değerlendirilen Alan
Program Tasarımı	Müfredatın yapısı, güncelliği ve program ıktıları
Eğitim-ğretim Süreci	Ders içerikleri, ğretim yöntemleri ve öğrenme deneyimi
Klinik Eğitim	Klinik uygulamalar, vaka çeşitliliği ve mesleki beceriler
Laboratuvar ve Altyapı	Laboratuvarlar, uygulama alanları ve fiziksel olanaklar
lme ve Değerlendirme	Sınav sistemi, geri bildirim ve öğrenme çıktılarının llmesi
Paydaş Katılımı	ğrenci ve ğretim elemanı katkısı, dış paydaş görüşleri
Sürekli İyileştirme	Programın izlenmesi, güncellenmesi ve kalite kültürü

2.5. Nitel Veri Analizi

Açık uçlu sorulardan elde edilen görüşler içerik analizi yöntemiyle değerlendirilmiştir. Bu yöntem sayesinde yalnızca "hangi alanların geliştirilmesi gerektiği" değil, aynı zamanda neden geliştirilmesi gerektiği de belirlenebilmiştir.

Analiz süreci aşağıdaki aşamalardan oluşmuştur:

- Verilerin okunması ve ön inceleme
- Benzer ifadelerin kodlanması

- Kodların ortak temalar altında birleştirilmesi
- Tema sıklıklarının belirlenmesi
- Nicel bulgularla ilişkilendirilmesi

2.6. Karşılaştırmalı (Triangulation) Analiz

Bu çalışmanın en önemli metodolojik özelliği, farklı paydaş gruplarından elde edilen verilerin karşılaştırmalı olarak değerlendirilmesidir. Bu amaçla Methodological Triangulation (Üçgenleme) yaklaşımı kullanılmıştır.

Karşılaştırma aşağıdaki üç veri kaynağı arasında gerçekleştirilmiştir:

- Öğrenci Müfredat Değerlendirme Anketi
- Öğretim Elemanı Müfredat Değerlendirme Anketi
- Birim Kalite Süreçleri Değerlendirme Raporu

Bu yaklaşım sayesinde herhangi bir bulgunun yalnızca tek bir paydaş grubunun görüşüne dayanıp dayanmadığı değil, farklı veri kaynakları tarafından desteklenip desteklenmediği de değerlendirilmiştir. Üç veri kaynağında ortak olarak belirlenen gelişim alanları, kalite iyileştirme çalışmalarında yüksek öncelikli iyileştirme alanları olarak kabul edilmiştir.

2.7. Bulguların YÖKAK ve VEDEK Ölçütleri ile İlişkilendirilmesi

Analiz sonuçları yalnızca istatistiksel açıdan değerlendirilmemiş, aynı zamanda ulusal ve uluslararası kalite güvence standartlarıyla ilişkilendirilmiştir.

Bu kapsamda bulgular şu çerçevelerde yorumlanmıştır:

- YÖKAK Kurumsal Akreditasyon Programı

B.1.1 Program Tasarımı

B.1.2 Programın Ders Dağılım Dengesi

B.1.3 Ders Kazanımlarının Program Çıktıları ile Uyumu

B.1.4 Öğrenci İş Yüküne Dayalı Tasarım

B.1.5 Programların İzlenmesi ve Güncellenmesi

B.2 Öğretim Süreçleri

B.3 Öğrenme Kaynakları

- ESG 2015

Standard 1.2 (Programların Tasarımı ve Onayı)

Standard 1.3 (Öğrenci Merkezli Öğrenme)

Standard 1.7 (Bilgi Yönetimi)

Standard 1.9 (Programların Sürekli İzlenmesi ve Periyodik Gözden Geçirilmesi)

- VEDEK ve EAEVE Standartları

Curriculum

Clinical Training

Learning Resources

3. ÖĞRETİM ELEMANI MÜFREDAT DEĞERLENDİRME ANKETİ BULGULARI

3.1. Genel Değerlendirme

Veteriner Hekimliği Fakültesi öğretim elemanlarına uygulanan Müfredat Değerlendirme Anketi, eğitim programının akademik yapısı, müfredat tasarımı, öğretim süreçleri, uygulamalı eğitim, fiziksel altyapı ve kalite geliştirme mekanizmalarının değerlendirilmesi amacıyla gerçekleştirilmiştir.

Toplam 9 öğretim elemanından elde edilen veriler analiz edildiğinde, eğitim programına ilişkin genel algının olumlu olduğu görülmektedir. On dört Likert maddesinin büyük çoğunluğunda ortalama puanların 4,00 ve üzerinde olması, öğretim elemanlarının programın akademik niteliğine duyduğu güveni ortaya koymaktadır.

Bununla birlikte, öğrenci sayısı–altyapı dengesi ile veteriner hastanesinin fiziksel olanakları diğer maddelere göre belirgin biçimde daha düşük puan almıştır. Bu durum, programın akademik yapısından ziyade eğitimin yürütüldüğü fiziksel ortamların geliştirilmesine yönelik bir gereksinime işaret etmektedir.

Bu sonuçlar, kurumsal kalite süreçlerinin güçlü olduğu, ancak iyileştirme faaliyetlerinin daha çok altyapı ve uygulama kapasitesi üzerine odaklanması gerektiği anlaşılmaktadır.

3.2. Müfredatın Yapısı ve Program Tasarımı

Program tasarımına ilişkin maddeler incelendiğinde öğretim elemanlarının müfredatın güncelliği ve bütünlüğü konusunda oldukça olumlu görüş bildirdikleri görülmektedir.

En yüksek ortalama (4,56) "Programın veteriner hekimliğin güncel ve geleceğe dönük gerekliliklerini yansıttığı" maddesinde elde edilmiştir. Katılımcıların tamamının olumlu görüş bildirmesi, müfredatın çağdaş veteriner hekimliği eğitim anlayışıyla uyumlu olduğunu göstermektedir.

Gösterge	Ortalama	Olumlu Yanıt
Program güncel gereklilikleri yansıtmaktadır	4,56	%100
Teorik dersler yeterlidir	4,33	%88,9
Temel–mesleki–klinik ilerleme planlıdır	4,22	%77,8
Program misyonu bilinmektedir	4,22	%77,8
Ders tekrarları bulunmamaktadır	4,11	%77,8

Teorik derslerin kapsamına ilişkin 4,33 ortalama puan, programın mesleki yeterlilikleri desteklediğine işaret etmektedir. Bu bulgu, program çıktıları ile ders öğrenme çıktıları arasındaki uyumun öğretim elemanları tarafından olumlu değerlendirildiğini göstermektedir.

Program misyonunun öğretim elemanları tarafından bilinmesine ilişkin 4,22 ortalama puan ise kurumsal hedeflerin akademik personel tarafından benimsendiğini ortaya koymaktadır. Bu durum, kalite güvence sisteminin önemli göstergelerinden biridir.

Bu bulgular özellikle aşağıdaki ölçütleri desteklemektedir:

- B.1.1 Program Tasarımı
- B.1.3 Ders Öğrenme Kazanımları–Program Çıktıları Uyumu
- B.1.5 Programların İzlenmesi ve Güncellenmesi

3.3. Eğitim-Öğretim Süreci

Uygulamalı eğitim ve klinik öğretim sürecine ilişkin maddeler incelendiğinde, öğretim elemanlarının genel olarak olumlu değerlendirmelerde bulunduğu görülmektedir.

Gösterge	Ortalama
Klinik uygulamalar problem çözme becerisi kazandırmaktadır	4,11
Laboratuvar ve uygulama alanları programı desteklemektedir	4,22
Uygulama ve klinik ders süreleri yeterlidir	3,67

Klinik uygulamaların öğrencilerin karar verme ve problem çözme becerilerini geliştirdiğine ilişkin 4,11 ortalama puan, uygulamalı eğitimin mesleki yeterlilikleri desteklediğini göstermektedir.

Laboratuvar ve klinik altyapısının program hedeflerini desteklediği görüşü de 4,22 ortalama ile güçlü düzeydedir. Bununla birlikte, uygulama ve klinik derslerin süre ve sayısına ilişkin ortalamanın 3,67 olması dikkat çekmektedir. Katılımcıların %22,2'sinin bu konuda olumsuz görüş bildirmesi, uygulama süresinin artırılmasına yönelik

beklentiyi göstermektedir. Bu bulgu, ilerleyen bölümlerde öğrenci değerlendirmeleriyle karşılaştırıldığında daha ayrıntılı yorumlanacaktır. Bu sonuçlar; B.2.1 Öğretim Yöntemleri, B.3.1 Öğrenme Ortam ve Kaynakları ölçütleri kapsamında değerlendirildiğinde güçlü olmakla birlikte geliştirmeye açık yönlerin bulunduğunu göstermektedir.

3.4. Fiziksel Altyapı ve Klinik Olanaklar

Bu tema, anket sonuçlarında en dikkat çekici bulguları ortaya koymuştur. Araştırmada en düşük ortalama (2,44) öğrenci sayısı ile mevcut altyapı arasındaki dengeye ilişkin maddede elde edilmiştir. Katılımcıların üçte ikisinin olumsuz görüş bildirmesi, fakültenin eğitim altyapısının mevcut öğrenci kapasitesi açısından güçlendirilmesi gerektiğini göstermektedir.

Benzer şekilde veteriner hastanesinin fiziksel koşullarına ilişkin ortalama puan 2,89 olarak hesaplanmıştır. Bu sonuç, klinik eğitimin niteliğinden çok uygulama ortamlarının kapasitesi ve fiziksel yeterliliğine yönelik geliştirme ihtiyacını ortaya koymaktadır. Bu bulgu son derece önemlidir. Öğretim elemanları programın akademik yapısını yüksek puanlarla değerlendirirken, fiziki altyapıya ilişkin düşük puanlar vermektedir. Dolayısıyla gelişime açık alan müfredatın kendisi değil, müfredatın uygulanmasını destekleyen fiziksel kaynaklardır. Bu ayrım, YÖKAK değerlendirmelerinde kritik öneme sahiptir çünkü iyileştirme faaliyetlerinin doğru alana yönlendirilmesini sağlar.

Gösterge	Ortalama	Olumsuz Yanıt
Öğrenci sayısı ile altyapı dengesi	2,44	%66,7
Veteriner hastanesinin fiziksel koşulları	2,89	%55,6

3.5. Program Geliştirme ve Kalite Kültürü

Bu tema altında elde edilen sonuçlar, fakültede kalite kültürünün yerleşmiş olduğunu göstermektedir. Program geliştirme faaliyetlerinin planlı biçimde yürütüldüğüne ilişkin 4,33 ortalama puan, PUKÖ döngüsünün işletildiğine yönelik güçlü bir göstergedir. Öğretim elemanlarının program geliştirme süreçlerine katılımı (4,11) ve öğrenci, mezun ve dış paydaş görüşlerinin dikkate alınması (4,22) ise kalite süreçlerinin katılımcı bir anlayışla yürütüldüğünü göstermektedir. Ancak paydaş geri bildirimleri maddesinde %33,3 kararsız yanıt oranı bulunması, geri bildirimlerin değerlendirilme ve sonuçlarının paylaşılmasına ilişkin süreçlerin daha görünür hâle getirilmesi gerektiğini düşündürmektedir.

Gösterge	Ortalama
Program geliştirme planlamaları yapılmaktadır	4,33
Öğretim elemanları geliştirme süreçlerine katılmaktadır	4,11
Paydaş geri bildirimleri dikkate alınmaktadır	4,22
Programın genel kalitesinden memnunum	4,22

3.6. Tema Bazlı Genel Sonuç

Analiz sonuçları öğretim elemanlarının programın akademik niteliğini yüksek düzeyde değerlendirdiğini göstermektedir. En güçlü tema müfredatın güncelliği ve program tasarımı olurken, en önemli gelişim alanı fiziksel altyapı ve klinik uygulama kapasitesi olarak belirlenmiştir. Bu bulgular doğrultusunda aşağıdaki öncelikli iyileştirme alanlarının ele alınmasının planlanması gerekmektedir:

- Öğrenci sayısı ile uygulama altyapısı arasındaki dengenin güçlendirilmesi.
- Veteriner eğitim hastanesinin fiziksel kapasitesinin geliştirilmesi.
- Klinik uygulama sürelerinin gözden geçirilmesi.
- Laboratuvar ve uygulama alanlarının kapasitesinin artırılması.
- Paydaş geri bildirimlerinin değerlendirilme sonuçlarının daha görünür ve sistematik biçimde paylaşılması.

4. ÖĞRETİM ELEMANLARININ AÇIK UÇLU GÖRÜŞLERİNİN TEMATİK ANALİZİ

4.1. Genel Değerlendirme

Öğretim elemanlarından elde edilen açık uçlu görüşler, eğitim programının güçlü yönlerini ve geliştirilmesi gereken alanları daha ayrıntılı biçimde ortaya koymaktadır. Nicel analizlerde elde edilen bulguların büyük ölçüde açık uçlu görüşlerle desteklenmesi, araştırmanın iç tutarlılığını güçlendirmektedir. İçerik analizi sonucunda benzer ifadeler ortak kodlar altında toplanmış ve bu kodlardan altı ana tema oluşturulmuştur. Temalar; ifade edilme sıklığı, eğitim programına etkisi ve kalite geliştirme açısından önemi dikkate alınarak değerlendirilmiştir. Elde edilen bulgular, öğretim elemanlarının programın akademik niteliğinden memnun olduklarını, ancak özellikle uygulama altyapısı ve klinik eğitim olanaklarının geliştirilmesini beklediklerini göstermektedir.

4.2. Güçlü Yönler

İçerik analizi sonucunda öğretim elemanlarının en sık vurguladıkları güçlü yönler aşağıda özetlenmiştir.

Tema	Değerlendirme
Güncel müfredat	Çok güçlü
Akademik kadro	Çok güçlü
Temel bilimler ile klinik bilimlerin bütünleşmesi	Güçlü
Öğretim üyeleri arasındaki iş birliği	Güçlü
Program geliştirme kültürü	Güçlü
Kalite süreçlerine katılım	Güçlü

4.3. Geliştirilmesi Gereken Alanlar

Açık uçlu görüşler incelendiğinde aşağıdaki konuların diğerlerinden daha sık tekrarlandığı görülmektedir.

Tema	Öncelik
Klinik altyapı	Çok yüksek
Veteriner hastanesi	Çok yüksek
Laboratuvar kapasitesi	Yüksek
Klinik uygulama süresi	Yüksek
Öğrenci sayısı-uygulama dengesi	Çok yüksek
Dijital eğitim materyalleri	Orta

4.4. Açık Uçlu Görüşlerin Nicel Bulgularla Karşılaştırılması

Araştırmanın en önemli sonuçlarından biri, açık uçlu değerlendirmeler ile Likert analizlerinin büyük ölçüde birbirini doğrulamasıdır. Sonuçlar incelendiğinde bu bağlamda da tam bir uyum olduğu gözlenmektedir. Bu durum toplanmış olan verilerin güvenilirliğini ortaya koymaktadır.

Nicel Bulgular	Açık Uçlu Görüşler	Sonuç
Müfredat güncel	Program güncel tutuluyor	Tam uyum
Program geliştiriliyor	Düzenli güncelleniyor	Tam uyum
Klinik altyapı düşük puan aldı	Klinik alanlar geliştirilmeli	Tam uyum
Hastane düşük puan aldı	Hastane güçlendirilmeli	Tam uyum
Uygulama saatleri orta düzey	Daha fazla uygulama gerekli	Tam uyum

4.5. Sonuç

Kalite Komisyonunun önümüzdeki PUKÖ döngüsünde; klinik altyapı, laboratuvar geliştirme, hastane kapasitesi, uygulamalı eğitim olanakları konularında yapılacak iyileştirmeleri sistematik olarak izleyerek bunların sonuçlarını öğretim elemanları ve öğrencilerle düzenli biçimde paylaşması planlanmalıdır.

Öğretim elemanlarının açık uçlu görüşleri, nicel analiz bulgularını güçlü biçimde desteklemektedir. Müfredatın güncelliği, akademik kadronun yeterliliği ve program geliştirme kültürü fakültenin en güçlü yönleri olarak öne çıkarken; klinik altyapı, laboratuvar kapasitesi ve uygulamalı eğitim olanakları öncelikli iyileştirme alanları olarak belirlenmiştir.

Bu bulgular, öğretim elemanlarının yalnızca mevcut durumu değerlendirmekle kalmayıp programın gelecekteki gelişimine yönelik yapıcı öneriler sunduğunu göstermektedir. Dolayısıyla açık uçlu geri bildirimler, kalite güvence sisteminde PUKÖ döngüsünün "Kontrol Et" ve "Önlem Al" aşamalarını destekleyen önemli kanıtlar olarak değerlendirilebilir.

5. ÖĞRENCİ MÜFREDAT DEĞERLENDİRME ANKETİ BULGULARI

5.1. Genel Değerlendirme

Veteriner Hekimliği Fakültesi öğrencilerine uygulanan Müfredat Değerlendirme Anketi, eğitim programının öğrenciler tarafından nasıl algılandığını belirlemek amacıyla gerçekleştirilmiştir. Analize 100 öğrenci tarafından verilen geçerli yanıtlar dâhil edilmiştir. Öğretim elemanı anketinden farklı olarak öğrencilerin değerlendirmelerinde puanların daha geniş bir dağılım gösterdiği görülmektedir. Genel memnuniyet ve teorik eğitim konularında orta düzeyde olumlu değerlendirmeler bulunurken, özellikle klinik uygulamalar, teorik–uygulamalı eğitim dengesi ve uygulama alanlarının yeterliliği en düşük puan alan başlıklar olmuştur. Bu durum, öğrencilerin programın akademik içeriğinden ziyade uygulama deneyimlerinin güçlendirilmesine yönelik beklentiler taşıdığını göstermektedir.

5.2. Genel Memnuniyet

Öğrencilerin genel memnuniyet ortalaması 3,07 olarak hesaplanmıştır. Bu değer, programa yönelik genel algının tamamen olumsuz olmadığını, ancak iyileştirme beklentilerinin belirgin olduğunu göstermektedir. Katılımcıların yaklaşık üçte biri memnuniyet bildirirken, önemli bir kısmının kararsız veya olumsuz değerlendirme yapması, eğitim deneyiminin tüm öğrenciler açısından aynı düzeyde karşılanamadığını düşündürmektedir. Genel memnuniyet puanlarının tek başına değerlendirilmemesi gerektiğinden dolayı bu puanın hangi alt başlıklardan etkilendiği incelenmelidir. Aşağıdaki analizler, genel memnuniyet düzeyini düşüren temel faktörleri ortaya koymaktadır.

Gösterge	Ortalama Puan
Eğitim sürecinden genel memnuniyet	3,07 / 5

5.3. Müfredatın Yapısı

Öğrenciler müfredatın yıllara göre ilerleyişini ve ders dağılımını genel olarak kabul edilebilir düzeyde değerlendirmiştir. Bu sonuç, öğretim elemanlarının aynı maddeye ilişkin oldukça yüksek değerlendirmeleriyle karşılaştırdığında dikkat çekici bir farklılık oluşturmaktadır. Öğretim elemanları müfredatın akademik tasarımını güçlü bulurken, öğrenciler uygulama sürecinde bazı eksiklikler hissetmektedir. Bu farklılığın nedeni ilerleyen karşılaştırmalı analiz bölümünde ayrıntılı olarak tartışılacaktır.

Gösterge	Ortalama
Temel bilimler yeterlidir	3,08
Mesleki derslerin teorik içeriği günceldir	3,18

5.4. Temel Bilimler ve Teorik Eğitim

Öğrenciler teorik derslerin güncelliğini ve temel bilimlerin katkısını orta düzeyde olumlu değerlendirmiştir. Teorik derslere ilişkin puanın (3,18) diğer maddelerden nispeten yüksek olması, öğrencilerin akademik içeriği genel olarak yeterli bulduklarını göstermektedir. Ancak öğretim elemanlarının aynı konuda 4,33 ortalama puan vermesi ile öğrencilerin 3,18 puan vermesi arasında anlamlı bir algı farkı bulunmaktadır. Bu durum, teorik derslerin akademik yeterliliğinden ziyade öğrencilerin bu bilgileri klinik uygulamalarla ilişkilendirme beklentisinin daha yüksek olduğunu düşündürmektedir.

Gösterge	Ortalama
Temel bilimler yeterlidir	3,08
Mesleki derslerin teorik içeriği günceldir	3,18

5.5. Klinik Eğitim

Bu tema, öğrenci anketinin en kritik bulgularını ortaya koymuştur. Araştırmada en düşük ortalama (2,45) klinik uygulamalara ilişkin maddede elde edilmiştir. Bu bulgu, öğrencilerin mevcut klinik uygulama sürelerini ve vaka çeşitliliğini yeterli görmediklerini göstermektedir. Katılımcıların önemli bir bölümünün olumsuz değerlendirme yapması, klinik eğitimin güçlendirilmesi gerektiğini açık biçimde ortaya koymaktadır.

Bu sonuç; B.2.1 Öğretim Yöntemleri ve B.3.1 Öğrenme Ortam ve Kaynakları başlıklarında geliştirilmeye açık bir alanı işaret etmektedir. VEDEK/EAEVE açısından bu bulgu özellikle; "Clinical Training" ve "Day One Competences" standartları açısından öncelikli olarak değerlendirilmelidir.

Gösterge	Ortalama
Klinik/pratik derslerin sayısı ve kapsamı yeterlidir	2,45

5.6. Teorik ve Uygulamalı Eğitim Dengesi

Öğrenciler teorik eğitim ile uygulamalı eğitim arasındaki dengeyi yeterli bulmamaktadır. Bu sonuç, klinik uygulama puanlarıyla birlikte değerlendirildiğinde öğrencilerin uygulama ağırlıklı öğrenme deneyimlerinin artırılmasını beklediklerini göstermektedir. Bu bulgu, öğretim elemanlarının uygulama sürelerine ilişkin değerlendirmeleriyle de büyük ölçüde uyumludur.

Gösterge	Ortalama
Teorik–uygulamalı eğitim dengesi uygundur	2,58

6.7. Uygulama Alanları

Öğrenciler uygulama alanlarını orta düzeyin altında değerlendirmiştir. Bu sonuç; laboratuvarlar, klinikler, uygulama salonları, ekipman yeterliliği konularında geliştirme ihtiyacına işaret etmektedir. Bu bulgu öğretim elemanı anketindeki "öğrenci sayısı–altyapı dengesi" ve "veteriner hastanesi fiziki koşulları" maddeleriyle dikkat çekici biçimde örtüşmektedir.

Gösterge	Ortalama
Pratik derslerin yürütüldüğü alanlar uygundur	2,79

6.8. Mesleki Yeterlilik

Öğrenciler fakültede aldıkları eğitimin veteriner hekimlik mesleği için gerekli bilgi ve becerileri genel olarak kazandırdığı görüşündedir. Ancak mezuniyet sonrası çalışma yaşamına hazır hissetme puanının 2,97 olması, öğrencilerin özellikle uygulama

deneyimi konusunda daha fazla güven kazanmaya ihtiyaç duyduklarını göstermektedir. Bu sonuç, önceki bölümlerde belirlenen klinik eğitim ve uygulama altyapısı bulgularıyla doğrudan ilişkilidir.

Gösterge	Ortalama
Eğitim gerekli bilgi ve becerileri kazandırmaktadır	3,23
Mezuniyet sonrası çalışma hayatına hazır hissedeceğim	2,97

6.9. Tema Bazlı Genel Sonuç

Öğrenci değerlendirmeleri, eğitim programının teorik temelini kabul edilebilir düzeyde olduğunu; buna karşın uygulama odaklı bileşenlerin güçlendirilmesine ihtiyaç bulunduğunu göstermektedir. Öne çıkan bulgular şunlardır:

Güçlü Yönler

Mesleki bilgi ve beceri kazandırma kapasitesi (3,23)

Teorik derslerin güncelliği (3,18)

Temel bilimlerin katkısı (3,08)

Gelişmeye Açık Alanlar

Klinik/pratik derslerin sayısı ve kapsamı (2,45)

Teorik–uygulamalı eğitim dengesi (2,58)

Uygulama alanlarının yeterliliği (2,79)

Mezuniyet sonrası mesleki hazır oluş algısı (2,97)

7. ÖĞRENCİ VE ÖĞRETİM ELEMANI BULGULARININ KARŞILAŞTIRMALI ANALİZİ

7.1. Genel Değerlendirme

Veteriner Hekimliği Fakültesi eğitim programının etkinliğini daha objektif değerlendirebilmek amacıyla öğretim elemanları ve öğrencilerden elde edilen anket sonuçları karşılaştırmalı olarak analiz edilmiştir. Bu yaklaşım, kalite güvencesi çalışmalarında önerilen çok paydaşlı değerlendirme (multi-stakeholder evaluation) anlayışına dayanmaktadır. Karşılaştırmalı analiz, yalnızca iki grubun memnuniyet düzeylerini kıyaslamayı değil; aynı zamanda programın hangi yönlerinin tüm paydaşlar tarafından güçlü, hangi yönlerinin ise geliştirilmesi gereken alanlar olarak görüldüğünü belirlemeyi amaçlamaktadır. Analiz sonuçları göstermektedir ki öğretim elemanları programın akademik yapısını daha olumlu değerlendirirken, öğrenciler özellikle eğitimin uygulama boyutuna ilişkin daha eleştirel bir yaklaşım sergilemektedir. Bu durum kalite güvence açısından olumsuz bir bulgu olarak değil, eğitim programının farklı boyutlarının farklı paydaşlar tarafından farklı deneyimlenmesinin doğal bir sonucu olarak değerlendirilmelidir.

7.2. Ortak Güçlü Yönler

Her iki paydaş grubunun ortak olarak olumlu değerlendirdiği alanlar şunlardır:

- Müfredatın güncel olması
- Programın akademik bütünlüğü
- Temel bilimler ile mesleki dersler arasındaki ilişki
- Programın veteriner hekimliği yeterliliklerini desteklemesi
- Akademik kadronun niteliği
- Kalite geliştirme kültürünün varlığı

Bu sonuçlar, eğitim programının temel akademik yapısının güçlü olduğunu göstermektedir.

7.3. Ortak Gelişim Alanları

Karşılaştırmalı analiz sonucunda aşağıdaki alanlar hem öğrenciler hem öğretim elemanları tarafından geliştirilmesi gereken öncelikli konular olarak belirlenmiştir:

Öncelik	Gelişim Alanı	Kanıt
Çok Yüksek	Klinik altyapının güçlendirilmesi	Her iki anket
Çok Yüksek	Veteriner hastanesinin geliştirilmesi	Her iki anket
Yüksek	Uygulama alanlarının artırılması	Her iki anket
Yüksek	Klinik uygulama sürelerinin artırılması	Öğrenci + Öğretim Elemanı
Orta	Geri bildirimlerin görünürlüğü	Kalite Süreçleri Raporu + Öğretim Elemanı

8. BULGULARIN YÖKAK, VEDEK VE EAEVE ÖLÇÜTLERİ ÇERÇEVESİNDE DEĞERLENDİRİLMESİ

8.1. Genel Değerlendirme

Yükseköğretimde kalite güvencesinin temel amacı, eğitim programlarının yalnızca mevcut durumunu ortaya koymak değil; elde edilen bulguların sistematik biçimde değerlendirilmesi, paydaş geri bildirimlerinin karar alma süreçlerine yansıtılması ve sürekli iyileştirme kültürünün kurumsallaştırılmasıdır. Bu nedenle, bu raporda elde edilen anket bulguları yalnızca betimleyici istatistikler olarak ele alınmamış; aynı zamanda YÖKAK Kurumsal Akreditasyon Programı, VEDEK Akreditasyon Ölçütleri ve EAEVE Standartları ile ilişkilendirilmiştir.

Yapılan analiz, Veteriner Hekimliği Fakültesi eğitim programının genel olarak güçlü bir akademik yapıya sahip olduğunu, ancak özellikle klinik eğitim altyapısı ve uygulama kapasitesinin geliştirilmesine yönelik sistematik iyileştirme faaliyetlerine ihtiyaç duyulduğunu göstermektedir.

8.2. YÖKAK Ölçütlerine Göre Değerlendirme

B.1.1 Programların Tasarımı ve Onayı

Öğretim elemanlarının büyük çoğunluğu müfredatın güncel bilimsel gelişmeleri yansıttığını ve program çıktılarının mesleki yeterliliklerle uyumlu olduğunu ifade etmiştir. Öğrenciler de müfredatın genel yapısını olumlu değerlendirmekle birlikte uygulamaya aktarılması konusunda geliştirme beklentisi taşımaktadır. Program tasarım sürecinin güçlü olduğu, müfredatın ulusal çekirdek eğitim programı ve uluslararası veteriner hekimliği eğitim standartlarıyla uyumlu biçimde oluşturulduğu anlaşılmaktadır. Ancak programın uygulama boyutunun güçlendirilmesi, tasarımın öğrenme deneyimine daha etkin biçimde yansımaları sağlayacaktır.

Sonuç: Güçlü.

B.1.2 Programın Ders Dağılım Dengesi

Bu ölçüt, temel bilimler, mesleki dersler ve klinik uygulamalar arasındaki dengenin değerlendirilmesini amaçlamaktadır. Öğretim elemanları ders dağılımını yeterli görmektedir. Buna karşın öğrenciler teorik ve uygulamalı eğitim arasındaki dengeyi daha düşük puanlamıştır. Programın teorik yapısı güçlü olmakla birlikte öğrenciler, uygulamalı öğrenme deneyiminin artırılmasını beklemektedir. Bu durum, ders dağılımının yeniden yapılandırılmasından çok uygulama saatlerinin ve vaka temelli öğrenme fırsatlarının artırılması gerektiğini göstermektedir.

Sonuç: Güçlü, ancak geliştirmeye açık.

B.1.3 Ders Öğrenme Kazanımları ile Program Çıktılarının Uyumu

Öğretim elemanları, programın öğrencilerin mesleki yeterliliklerini kazandırdığı görüşündedir. Öğrenciler de teorik bilgi kazanımı açısından olumlu değerlendirme yapmakla birlikte mezuniyet sonrası hazır oluş algısında daha düşük puan vermiştir. Program çıktıları uygun şekilde tanımlanmış olmakla birlikte, öğrencilerin bu çıktılara ulaştıklarını hissetmelerini sağlayacak uygulama deneyimlerinin artırılması gerekmektedir.

Sonuç: Güçlü.

B.1.5 Programların İzlenmesi ve Güncellenmesi

Bu ölçüt, raporun en güçlü kanıtlarından birini oluşturmaktadır. Öğretim elemanları program geliştirme faaliyetlerini yüksek puanlarla değerlendirmiştir. Öğrenciler yapılan iyileştirmeleri aynı düzeyde fark etmemektedir. Birim Kalite Süreçleri Değerlendirme Raporu, "iyileştirme süreçlerinin görünürlüğü" temasını gelişime açık alan olarak belirlemiştir. Programın düzenli olarak izlendiği ve güncellendiği anlaşılmaktadır. Ancak yapılan iyileştirmelerin öğrencilere sistematik biçimde duyurulması ve geri bildirimlerin nasıl değerlendirildiğinin görünür hâle getirilmesi gerekmektedir.

Sonuç: Güçlü, görünürlük açısından geliştirmeye açık.

B.2. Eğitim ve Öğretim Süreçleri

Öğrenciler klinik uygulamaların sayısı ve süresini yetersiz bulurken, öğretim elemanları bu konuda daha olumlu değerlendirme yapmıştır. Bu farklılık, eğitim programının uygulanma biçiminin yeniden gözden geçirilmesini gerektirmektedir. Özellikle küçük grup uygulamaları, vaka temelli eğitim ve klinik rotasyonların güçlendirilmesi önerilmektedir.

Sonuç: Geliştirmeye açık.

B.3. Öğrenme Ortamları ve Kaynakları

Hem öğrenciler hem de öğretim elemanları laboratuvarlar, uygulama alanları ve veteriner hastanesinin fiziksel kapasitesine ilişkin benzer geliştirme ihtiyaçlarını dile getirmiştir. İki bağımsız paydaş grubunun aynı konuda ortak görüş bildirmesi, bu alanın öncelikli iyileştirme konusu olduğunu göstermektedir. Öğrenme ortamlarının kapasitesinin artırılması, eğitim kalitesine doğrudan katkı sağlayacaktır.

Sonuç: Öncelikli iyileştirme alanı.

8.3. VEDEK Ölçütlerine Göre Değerlendirme

VEDEK akreditasyon sistemi, veteriner hekimliği programlarının mesleki yeterlilikleri kazandırma düzeyini ve kalite güvencesini esas almaktadır.

Curriculum (Eğitim Programı)

Müfredatın güncelliği ve program çıktılarının yeterliliği güçlü yön olarak belirlenmiştir.

Clinical Training (Klinik Eğitim)

Öğrenci ve öğretim elemanı görüşleri birlikte değerlendirildiğinde, klinik eğitimin niteliğinin artırılmasından ziyade kapasitesinin güçlendirilmesine ihtiyaç olduğu görülmektedir.

Learning Resources (Öğrenme Kaynakları)

Laboratuvar ve klinik altyapısı geliştirilmesi gereken temel alan olarak belirlenmiştir.

Quality Assurance

Programın düzenli olarak değerlendirilmesi ve çok paydaşlı geri bildirim mekanizmalarının işletilmesi kalite güvence sisteminin etkin çalıştığını göstermektedir.

8.4. EAEVE Standartlarına Göre Değerlendirme

EAEVE standartları özellikle "Day One Competences" kavramına vurgu yapmaktadır. Bu yaklaşım, mezunların ilk çalışma gününde sahip olması gereken bilgi, beceri ve profesyonel yetkinlikleri ifade etmektedir.

Araştırmada öğrencilerin mezuniyet sonrası hazır oluş algısının öğretim elemanlarına göre daha düşük olması, uygulamalı eğitimin güçlendirilmesi gerektiğini göstermektedir. Bu durum, klinik rotasyonların çeşitlendirilmesi ve uygulama saatlerinin artırılması ile desteklenebilir.

Bununla birlikte, müfredatın güncelliği ve akademik kadronun niteliğine ilişkin olumlu değerlendirmeler, EAEVE'nin eğitim programı ve öğretim kadrosu standartları açısından önemli bir güçlü yön oluşturmaktadır.

9. SWOT ANALİZİ VE STRATEJİK DEĞERLENDİRME

SWOT analizi, Veteriner Hekimliği Fakültesinin güçlü bir akademik ve kurumsal altyapıya sahip olduğunu; ancak bu güçlü yapının sürdürülebilirliği için özellikle klinik eğitim kapasitesi, uygulama altyapısı ve kalite süreçlerinin görünürlüğü alanlarında stratejik iyileştirmelere ihtiyaç bulunduğunu göstermektedir.

En önemli bulgu, öğrenci anketi, öğretim elemanı anketi ve Birim Kalite Süreçleri Değerlendirme Raporundan elde edilen verilerin aynı stratejik öncelikleri işaret etmesidir. Bu durum, önerilen iyileştirme alanlarının bireysel görüşlerden değil, çok paydaşlı ve kanıta dayalı analizlerden beslendiğini göstermekte ve fakültenin stratejik planı ile kalite güvence sistemi arasında güçlü bir bütünlük sağlamaktadır.

Güçlü Yönler (S)	Zayıf Yönler (W)
Güncel ve güçlü müfredat	Klinik altyapı kapasitesi
Nitelikli akademik kadro	Uygulama sürelerinin yetersiz algılanması
Yerleşik kalite kültürü	İyileştirme süreçlerinin görünürlüğü
Program geliştirme deneyimi	Öğrenci-altyapı dengesindeki sınırlılıklar

Fırsatlar (O)	Tehditler (T)
VEDEK/EAEVE akreditasyonu	Artan öğrenci sayısı
Dijital eğitim teknolojileri	Altyapı yatırımlarının maliyeti
Dış paydaş iş birlikleri	Değişen mesleki beklentiler
Araştırma temelli eğitim	Uluslararası rekabet

SO Stratejileri (Güçlü Yön + Fırsat)

Güncel müfredat, uluslararası akreditasyon başvurularında stratejik avantaj olarak kullanılmalıdır. Güçlü akademik kadro, dijital eğitim teknolojilerinin entegrasyonunda lider rol üstlenmelidir. Kalite kültürü, araştırma temelli eğitim uygulamalarını yaygınlaştırmak için kullanılmalıdır.

WO Stratejileri (Zayıf Yön + Fırsat)

Klinik altyapı eksiklikleri, kamu ve özel sektör iş birlikleriyle desteklenebilir. Simülasyon laboratuvarları ve dijital vaka uygulamaları ile uygulama kapasitesi artırılabilir. Öğrencilerin geri bildirimleri, müfredat güncellemelerinde daha görünür biçimde kullanılmalıdır.

ST Stratejileri (Güçlü Yön + Tehdit)

Akademik kadronun deneyimi, değişen veteriner hekimliği eğitim ihtiyaçlarına hızlı uyum sağlamak için kullanılmalıdır. Kalite güvence sistemi, uluslararası rekabet karşısında fakültenin güçlü yönlerini sürdürülebilir hâle getirecek şekilde işletilmelidir.

WT Stratejileri (Zayıf Yön + Tehdit)

Klinik altyapı yatırımları stratejik plana öncelikli hedef olarak alınmalıdır. Öğrenci sayısı ile uygulama kapasitesi düzenli olarak izlenmeli ve kapasite analizleri yapılmalıdır. İyileştirme faaliyetlerinin görünürlüğünü artıracak dijital izleme ve raporlama mekanizmaları geliştirilmelidir.

10. Önceliklendirilmiş İyileştirme Eylem Planı

Kalite iyileştirme çalışmalarının etkinliğini değerlendirmek amacıyla aşağıdaki performans göstergelerinin yıllık olarak izlenmesi önerilmektedir.

Gösterge	Mevcut Durum	Hedef (2027)	Veri Kaynağı
Öğrenci genel memnuniyet puanı	3,07	≥3,80	Öğrenci anketi
Klinik uygulama memnuniyeti	2,45	≥3,50	Öğrenci anketi
Uygulama alanları memnuniyeti	2,79	≥3,60	Öğrenci anketi
Mezuniyet sonrası hazır oluş algısı	2,97	≥3,70	Mezun anketi
Öğretim elemanı program memnuniyeti	4,22	≥4,40	Öğretim elemanı anketi
Paydaş geri bildirim toplantıları	Düzenli değil	En az 2/yıl	Kalite Komisyonu
İyileştirme faaliyetlerinin paylaşımı	Sınırlı	Her dönem	Web sayfası / Bülten

Muhtemel kanıtlar:

İyileştirme Faaliyeti	Üretilcek Kanıt
Klinik altyapısının geliştirilmesi	Klinik kapasite raporları, cihaz envanteri
Uygulama sürelerinin artırılması	Güncellenmiş ders planları, rotasyon çizelgeleri
Laboratuvar iyileştirmeleri	Satın alma kayıtları, kullanım istatistikleri
Kalite süreçlerinin görünürlüğü	Kalite bültenleri, web duyuruları, toplantı tutanakları
Paydaş katılımı	Çalıştay raporları, mezun ve işveren anketleri